

Arrest

nr. 283 954 van 27 januari 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 14 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 9 februari 2019, diende op 11 februari 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 27 februari 2019 werd door de Dienst Voogdij van de FOD Justitie middels een leeftijdstest bepaald dat verzoeker meerderjarig was, waarbij 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is.

1.2. Verzoekers vingerafdrukken werden op 28 december 2017 afgenomen in Italië, op 11 januari 2018 in Zwitserland en op 18 februari 2018 in Duitsland.

1.3. Op 26 augustus 2019 werd een beslissing genomen tot weigering van verblijf met een bevel tot het grondgebied te verlaten, omdat Duitsland verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.

1.4. Op 11 augustus 2022 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 12 augustus 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 11/02/2019
Overdracht CGVS: 05/03/2020*

U had op 22 november 2021, van 08.59 uur tot 11.35 uur, een persoonlijk onderhoud op het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Uw advocaat, meester Audrey Bisalu loco meester Christophe Desenfans, was aanwezig gedurende het volledige persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Tumul-clan te behoren. U verklaart op 2 mei 2003 geboren te zijn in Afgoye, district Afgoye, provincie Lower Shabelle. U woonde hier in de wijk Dhagatur met uw ouders, broers en zussen. U ging twee jaar lang naar school. Uw vader werkte op de markt als schoenmaker maar door ziekte stopte hij hiermee in 2011 en verhuisde hij naar het dorp Jamaade Lafoole. U en uw broer wisselden elke week af om in de zaak van uw vader te werken en om voor hem te zorgen.

Op 19 januari 2016 kwam een vriend, Y.M., met een zak naar uw schoenmakerszaak en hij vroeg of u die aan de kant kon leggen voor hem, wat u deed. De dag erop was het de beurt van uw broer om in de zaak te werken en ging u naar uw vader in Jamaade Lafoole. Die dag kwam mannen van Al-Shabaab met Y.M. naar de zaak en vroegen uw broer om de zak. Hij wist echter van niets en kende Y. niet. Toen de Al-Shabaableden de zak vonden en openden, vonden ze er spullen van de politie in. Ze schoten Y. vervolgens ter plekke dood en vroegen aan uw broer waar u was. De buurman hoorde wat er gebeurde en belde uw vader op om te zeggen dat u gezocht werd. Intussen werd ook uw broer door Al-Shabaab beschoten en door hen meegenomen.

Uw vader belde hierna uw oom op om u mee te nemen richting Beledweyne. Vervolgens stuurde hij u richting Ethiopië. Toen u daar was, vernam u dat uw familie door Al-Shabaab bedreigd was als ze u niet zouden brengen. Uw vader vertelde hen dat hij had gehoord dat u naar Mogadishu was gevlucht en dat hij u daar ging zoeken. Toen hij onderweg naar Mogadishu door regeringstroepen werd tegengehouden, werd hij door hen opgepakt en beschuldigden ze u van spionage. Ze dachten dat u de oorzaak was van de dood van Y.M.

U vertrok op 22 januari 2016 vanuit Somalië naar Ethiopië en reisde op illegale wijze via Ethiopië en Soedan naar Libië, waar u ongeveer twee jaar verbleef. Vervolgens reisde u op 28 december 2017 per boot op illegale wijze naar Italië. U reisde op illegale wijze verder naar Zwitserland, waar u op 11 januari 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende. U reisde vóór het ontvangen van uw beslissing verder naar Duitsland, waar u eveneens een verzoek om internationale bescherming indiende op 18 februari 2018. Uw Zwitsers verzoek werd op 7 april 2018 afgewezen omdat Italië bevoegd was voor uw verzoek om internationale bescherming. In uw Duits verzoek werd geen beslissing genomen. U reisde op 8 februari 2019 van Duitsland naar België.

Op 11 februari 2019 vroeg u internationale bescherming aan de Belgische autoriteiten.

U vreest bij terugkeer naar Somalië zowel de Somalische overheid als Al-Shabaab.

U legt een mail van uw psycholoog neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden

kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

In dit verband dient vooreerst vastgesteld te worden dat u poogt de Belgische autoriteiten te misleiden wat uw leeftijd betreft. U verklaarde bij uw verzoek om internationale bescherming namelijk geboren te zijn op 2 mei 2003 en dus minderjarig te zijn, maar door een medisch onderzoek werd op 22 februari 2019 uw leeftijd bepaald op 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. U was dus meerderjarig en minstens twee en half jaar ouder dan u beweerde. Gevraagd naar het verschil tussen uw verklaarde en vastgestelde leeftijd, verklaart u dat uw ouders vertelden dat u in dat jaar geboren werd, maar geen documenten hebben om dat te bewijzen. U aanvaardt de bevindingen van de dokter (CGVS, p. 4). U verklaarde echter in Zwitserland op 2 mei 2002 en in Duitsland op 2 mei 2001 geboren te zijn (Interview Zwitserland, p. 2, Interview Duitsland, p. 1). Uw verklaring dat uw geboortjaar door uw ouders werd verteld, kan aldus niet aangenomen worden, aangezien u steeds een ander geboortjaar opgaf. Wanneer u met deze tegenstrijdige geboortedata geconfronteerd wordt, stelt u dat u toen uzelf niet was, omdat u problemen had in Libië, dat u zich intussen beter voelt, dat in Duitsland en Zwitserland niet werd gevraagd hoe oud u was en dat ze het zelf hebben geschat (CGVS, p. 15). Deze uitleg kan niet overtuigen. U zou dan namelijk wel telkens dezelfde dag en maand hebben kunnen vermelden. Bovendien werd u in Zwitserland wel degelijk expliciet bevraagd over uw geboortedatum, stelde u op dat moment nog geen zestien jaar te zijn geweest en werd u erop gewezen dat u bij uw registratie de maand en de dag had gewisseld, waarop u aangaf dat het wel degelijk 2 mei was (Interview Zwitserland, p. 3). U hebt aldus wel degelijk bewust getracht de Belgische autoriteiten te misleiden, wat uw algemene geloofwaardigheid schaadt.

Daarnaast werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde herkomst uit de stad Afgoye in het gelijknamige district in de provincie Lower Shabelle.

U verklaarde namelijk zowel in Zwitserland als in Duitsland dat u geboren werd in Bulo Burto, waar u tot uw zesde gewoond zou hebben. Vervolgens zou u met uw familie naar een vluchtelingenkamp in Ethiopië verhuisd zijn (Interview Zwitserland, p. 3-5; Interview Duitsland, p. 2-3). Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, verklaart u dat u in Zwitserland en Duitsland niet bij bewustzijn was, dat u niet normaal

bij uw hoofd was en niet weet wat u allemaal hebt verteld (CGVS, p. 15) Deze uitleg kan geenszins overtuigen. U was namelijk wel in staat om op 6 juli 2018 dezelfde verklaringen te geven over uw geboorteplaats, leeftijd van vertrek en de plaats waar u naartoe verhuisde als u op 31 januari 2018 deed. U kan dan ook niet aannemelijk maken dat u door mishandeling in Libië uw eigen levensloop volledig zou vergeten zijn. Deze tegenstrijdigheden met uw verklaringen in Zwitserland en Duitsland, brengen dan ook ernstige schade toe aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in Afgoye.

Voorts legt u ook enkele foutieve verklaringen af over Afgoye. Tijdens uw interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u namelijk dat Afgoye in de provincie Middle Shabelle ligt (Verklaring DVZ, punt 5 en 10). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u daarentegen correct dat het in Lower Shabelle ligt. Gevraagd naar de reden van uw foutieve verklaring bij DVZ, ontkent u enkel dat u dit hebt gezegd en stelt u dat de tolk het verkeerd heeft vertaald (CGVS, p. 4). U maakte hiervan echter geen melding wanneer er naar opmerkingen in verband met dit gehoor werd gevraagd (CGVS, p. 2). Verder verklaart u ook dat de rivier Shabelle vanuit Ethiopië komt en verder gaat naar Balcad (CGVS, p. 11). In feite ligt Balcad echter stroomopwaarts van Afgoye (<https://reliefweb.int/map/somalia/status-river-breakages-along-juba-and-shabelle-rivers-janfeb-2016>). Dat u Afgoye dermate fout situeert plaatst dan ook verder vraagtekens bij uw voorgehouden verblijf in de stad.

Daarnaast situeert u de wijken van Afgoye verkeerd. Gevraagd wat er aan de andere kant van de brug ligt, stelt u namelijk onder meer dat daar de wijk Hawo Tako ligt (CGVS, p. 12-13). Uit de informatie die aan uw dossier toegevoegd werd, blijkt echter dat Hawo Tako aan dezelfde kant van de rivier ligt als de wijk Dhagahtur, waarin u gewoond zou hebben. Wanneer u met deze vaststelling geconfronteerd wordt, houdt u vol dat Dhagahtur en Hawo Tako gescheiden worden door de brug (CGVS, p. 15). Dat u de wijken van de stad waar u zou zijn opgegroeid niet juist kan situeren ten opzichte van de rivier, schaadt de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Afgoye dan ook verder.

U legt ook weinig overtuigende verklaringen af over de militaire situatie in Afgoye. Gevraagd naar de machthebbers ten tijde van uw vertrek, geeft u de naam Ibrahim Aden Ali, die tot de regering behoort. Gevraagd sinds wanneer de regering dan aan de macht was, stelt u echter dit niet te weten en dat het laatste wat u herinnert was dat Al-Shabaab aan de macht was. Nogmaals gevraagd wie er aan de macht was ten tijde van uw vertrek, stelt u dat ze aan het vechten waren met de regering en dat de tweede persoon aan de macht Mohamed Nur Sidi was (CGVS, p. 12). U legt aldus redelijk vage verklaringen af over de machtsituatie in Afgoye. Nochtans blijkt uit de informatie die aan uw dossier toegevoegd werd (<https://theglobalobservatory.org/2017/03/al-shabaab-amisom-extremism-afgoye/>, <https://amisom-au.org/2021/03/amisom-hands-over-afgoye-military-base-to-somali-national-army/>) dat de overheid sinds 2012 de macht heeft over Afgoye. Er vonden weliswaar sporadisch aanvallen van Al-Shabaab plaats, maar de controle werd uitgeoefend door de overheidstroepen. Dat u zich zou herinneren dat voor uw vertrek Al-Shabaab aan de macht was, plaatst de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Afgoye dan ook verder op losse schroeven. Wanneer u met deze vaststellingen wordt geconfronteerd, stelt u dat Al-Shabaab er altijd aanwezig is, vraagt u zich af wanneer je kan zeggen dat alles veilig is en de regering het onder controle heeft en beantwoordt u uw eigen vraag, namelijk als er geen enkel lid van Al-Shabaab meer is in Afgoye (CGVS, p. 15). Los van uw erg smalle interpretatie van controle, kan u hiermee niet verklaren waarom u dan vertelde dat u herinnerde dat Al-Shabaab aan de macht was. Uw uitleg kan dan ook niet overtuigen. Dat u over de militaire situatie in Afgoye vage en tegenstrijdige verklaringen aflegt, schaadt de geloofwaardigheid van uw verblijf aldaar dan ook verder.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Afgoye gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Afgoye heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft uw verklaring dat u als lid van een minderheidsclan gediscrimineerd werd in Somalië, moet worden opgemerkt dat u in Zwitserland en Duitsland verklaarde tot de Madhiban, een andere minderheidsclan, te behoren (Interview Zwitserland, p. 8; Interview Duitsland, p. 2). Ook uw subclan verschilt ten opzichte van uw verklaringen in het buitenland. U stelt namelijk in deze landen dat u tot de

Maxamed Barre behoort (Interview Zwitserland, p. 3 ; Interview Duitsland, p. 2), waar u in België verklaarde tot de Alamagan te behoren (Verklaring DVZ, punt 6d). Voorts is het ook erg opmerkelijk dat u zichzelf als Boon voorstelt (CGVS, p. 6). Zoals uit de aan uw dossier toegevoegde informatie blijkt is 'Boon' namelijk een pejoratieve benaming die meerderheidsclans gebruiken om minderheidsgroepen in het algemeen mee aan te duiden. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw clanaffiliatie.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS van 22 november 2021 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 3). U werd of op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof werd gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Wanneer u vervolgens gevraagd werd of u volhield dat u tot januari 2016 in Afgoye hebt gewoond, zegt u bij uw verklaringen te blijven, er geboren te zijn, heel jong te zijn geweest toen u er woonde, dat u door problemen in Libië veel bent vergeten en dat u zich niet herinnert wat u in Duitsland en Zwitserland hebt verklaard. U herhaalt vervolgens dat u in Afgoye bent geboren, dat uw ouders er wonen en dat u aan het Rode Kruis hebt gevraagd om naar hen op zoek te gaan (CGVS, p. 16). U houdt aldus vast aan uw eerdere verklaringen over uw verblijf in Afgoye en de reden waarom u in zowel Duitsland als Zwitserland andere verklaringen aflegde. Zoals eerder in deze beslissingen werd geargumenteed, kunnen deze echter niet overtuigen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden

hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Het document dat u neerlegt verandert niets aan bovenstaande vaststellingen. Dat u op regelmatige basis naar een psycholoog gaat, wordt namelijk niet betwist. In deze mail worden echter geen vaststellingen gedaan over uw mogelijke psychologische problemen. Hoewel u werd voorgesteld om concrete vaststellingen hieromtrent nog over te maken (CGVS, p. 9), werden verder geen documenten overgemaakt. Dit document kan bovenstaande vaststellingen dan ook niet omkeren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen, 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Artikelen 17 en 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen,
- Algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel.

Vooreerst kwalificeert verzoeker zijn vrees tegenover Al-Shabaab op theoretische wijze.

Wegens zijn gedrag, vreest verzoeker te worden beschouwd door Al-Shabaab als tegenstander, en als gevolg gestraft te worden. De voorziene straf voor zo'n gedrag is de dood.

Verzoeker vreest ook te worden beschouwd als tegenstander van de overheid wegens zijn gedrag, en als gevolg hiervan gestraft te worden. Deze daden vallen immers perfect binnen het toepassingsgebied van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet en moeten als vervolgingsdaden worden beoordelen.

Voorts meent verzoeker dat indien hij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, dan wel minstens voor de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), b) en c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker meent dat de motieven in de bestreden beslissing onvoldoende zijn om vast te stellen dat er geen risico meer bestaat op nieuwe vervolgingsfeiten en verwijst hierbij naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet daar hij in het verleden al werd vervolgd. Recente bronnen tonen aan dat voor

personen zoals verzoeker die worden beschouwd als spion, het risico op vervolging bij terugkeer nog bestaat, omdat drie weken geleden nog een man werd vermoord door Al-Shabaab in Lower Shabelle, omdat die werd beschouwd als een spion. Verzoekers relaas is aldus volledig plausibel in het licht van deze bron.

Voorts wenst verzoeker te wijzen op zijn bijzondere procedurele noden.

Verzoeker heeft immers een psychologisch kwetsbaar profiel.

Verzoeker heeft een mail van zijn psycholoog neergelegd ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming. Dit bevestigt de moeilijkheden van verzoeker om over sommige elementen van zijn relaas spontaan en in detail te praten. Verzoeker verwijst hierbij naar rechtspraak van de Raad.

Verzoeker verklaarde op 2 mei 2003 geboren te zijn. Volgens het leeftijdsonderzoek, waarmee verzoeker niet akkoord gaat, blijkt dat verzoeker tussen 21 jaar en 17 jaar oud was ten tijde van zijn verzoek om internationale bescherming in België. Verzoeker verliet Somalië in 2016 en was dus zeer jong.

Hij reisde door Libië, waar hij herhaaldelijk werd gemarteld en gedwongen werd te werken. Hij werkte als slaaf in Libië en leed onder vele misstanden. Hij was het slachtoffer van gruwelijke daden.

Bovendien, heeft verzoeker zijn dorp meer dan zes jaar geleden verlaten. Toen was verzoeker 13 jaar oud. Hij heeft sindsdien in verschillende landen gewoond. Hij heeft sinds jaren in asielcentra gewoond, aan het wachten voor de erkenning van zijn vluchtelingstatus, zijn hele volwassen leven. Verzoeker is gedesoriënteerd. Dit is een direct gevolg van zijn lange asielreis en zijn levensomstandigheden als asielzoeker. Verzoeker verwijst naar een onderzoek inzake *Clashing temporalities* en naar een onderzoek van S. Gary inzake psychologische problematiek van migranten.

De bestreden beslissing heeft onvoldoende rekening gehouden met het profiel van verzoeker (artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet en het CGVS-Handvest voor het persoonlijk onderhoud).

Aangaande het leeftijdsonderzoek verwijst verzoeker naar een resolutie van het Europees parlement van 2013 aangaande de ongepastheid van zulke onderzoeken voor minderjarigen.

Voorts verwijst verzoeker naar een advies van de Nationale Orde der Artsen over de onnauwkeurigheid van zulke testen alsook naar andere wetenschappelijke adviezen.

Wat de tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoeker in België, Italië en Zwitserland betreft, heeft verzoeker spijtig genoeg de slechte adviezen van mensen die hij tijdens zijn asielroute ontmoette gevolgd. Als gevolg heeft hij zijn verhaal aangepast. Hij heeft sindsdien begrepen dat hij eerlijk moet blijven en de waarheid moet spreken. Daarom ontkende verzoeker zijn verklaringen bij de Zwitserse en Italiaanse asielinstanties.

Verzoeker verwijst hieromtrent naar rechtspraak van de Raad.

De verklaringen van verzoeker in Italië en Zwitserland moeten niet in rekening worden gebracht voor de beoordeling van de regio van herkomst van verzoeker.

Verzoeker ontkent dat hij "*Middle Shabelle*", in plaats van "*Lower Shabelle*" zei bij de Dienst Vreemdelingenzaken – wat een vertalings- of begripsprobleem kan zijn.

Daarnaast, is verzoeker slechts twee jaar op school geweest. Zijn opleidingsniveau is dus zeer laag.

Verzoeker heeft Afgoye in januari 2016 verlaten. Hij werd in november 2021 gehoord. Na zo lang is het te verwachten dat verzoeker verward is.

De bestreden beslissing hield geen rekening met bovenstaande elementen.

Verzoeker verwijst verder naar de wispelturigheid van het geheugen en verwijst naar het CGVS-Handvest en een rapport van UNCHR.

Verzoeker werd ook niet geconfronteerd met bovenstaande punten, hetgeen nochtans verplicht is.

Wat de term 'boon' betreft stelt verzoeker dat dit geen pejoratieve term is zoals de bestreden beslissing beweert. In ieder geval is dit element onvoldoende om de verklaringen van verzoeker over zijn subclan als ongeloofwaardig te beschouwen.

Verzoeker meent verder dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus vanwege de veiligheidssituatie in Somalië, waarvan de bestreden beslissing geen analyse maakte.

Verzoeker stelt vooreerst dat hij wel degelijk afkomstig is uit Afgoye en licht theoretisch een 'binnenlands gewapend conflict' toe.

Verzoeker is van mening dat het geweld van hoge intensiteit in Somalië is, ook in Lower Shabelle. Verzoeker citeert rapportering van AOA.V.

Het aantal geweldincidenten fluctueert maar blijft altijd hoog. Gezien de aanvallen en de aanslagen van deze vorige maanden, is het geweld tegen deze burgers niet doelgericht omdat dat geweld elke persoon zonder onderscheid kan aanraken.

Indien de herkomst van verzoeker niet bewezen wordt geacht, meent verzoeker dat de bestreden beslissing nog steeds in strijd is met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker citeert artikelen 48/6 en 51 van de Vreemdelingenwet en is van mening dat er tekort wordt gedaan aan de medewerkingsplicht daar geen analyse van het risico van een schending van artikel 3 van het EVRM of artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer plaatsvond.

Verzoeker gaat in op artikel 3 van het EVRM en stelt dat er moet worden nagegaan of de terugkeer van verzoeker naar zijn land van herkomst ten gevolge van een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, geen risico inhoudt van een schending van één of meerdere fundamentele rechten.

Verzoeker stelt verder dat zijn Somalische nationaliteit niet in twijfel wordt getrokken. Dit betekent dat verzoeker naar Somalië zal worden teruggestuurd, en dat er impliciet een terugkeer wordt voorzien naar Mogadishu of een andere stad.

Verzoeker stelt dat de situatie in het algemeen zeer slecht gesteld is in Somalië.

In Mogadishu is het niveau van geweld van hoge intensiteit.

Er is een humanitaire crisis (overal) in Somalië. Verzoeker citeert rapporten van het EUAA en OCHA en stelt dat een terugkeer naar Somalië tot een schending van artikel 3 van het EVRM zou kunnen leiden.

Verzoeker wijst tenslotte nog op het voordeel van de twijfel ten opzichte van zijn verklaringen.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Waar een schending van artikel 3 van het EVRM wordt aangevoerd, is de bevoegdheid van de commissaris-generaal en die van de Raad in de onderhavige procedure beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

2.3. In zoverre verzoeker verwijst naar zijn psychologisch kwetsbaar profiel merkt de Raad op dat uit de door hem neergelegde mail van een psycholoog van 16 november 2021 geenszins blijkt dat verzoeker omwille van deze psychologische toestand niet in staat zou zijn om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze deel te nemen aan de procedure tot het bekomen van internationale bescherming, noch dat zijn cognitieve vermogens hierdoor zouden zijn aangetast waardoor hij niet in staat zou zijn geweest

om in zijn huidige verzoek om internationale bescherming coherente en consistente verklaringen af te leggen met betrekking tot de relevante elementen van zijn verzoek om internationale bescherming. De Raad wijst er in deze op deze mail enkel gewag maakt van het feit dat verzoeker zou worden opgevolgd door een psycholoog, maar niets zegt over zijn psychologische toestand. Verzoeker kan dan ook niet gevolgd worden in zoverre hij aanvoert dat er geen rekening werd gehouden met diens psychologische kwetsbaarheid. De Raad merkt ook op dat noch verzoeker, noch zijn advocaat op een enkel moment tijdens het persoonlijk onderhoud enig gewag maakte van een ongemak dat hem ervan zou weerhouden op volwaardige, zelfstandige en functionele wijze deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. Verzoeker toont met het louter neerleggen van de mail van zijn psycholoog dan ook niet aan dat onvoldoende rekening werd gehouden met enige bijzondere procedurele noden in zijn hoofde, noch dat zijn rechten niet gerespecteerd werden of dat hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen in het kader van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming. Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentwerking.

Waar verzoeker de betrouwbaarheid van de leeftijdstest uitgevoerd door de Dienst Voogdij in vraag stelt, benadrukt de Raad dat het resultaat van de medische analyse niet werd betwist. Verzoeker had de mogelijkheid deze beslissing aan te vechten bij de Raad van State. De Raad merkt op dat verzoeker thans in onderhavige procedure geen bewijs voorlegt dat dergelijk beroep is ingediend. Voor de Raad staat de beslissing van de Dienst Voogdij die is genomen ten aanzien van verzoeker dan ook vast. Waar verzoeker verder in zijn verzoekschrift nog kritiek uit op de conclusie van het medisch onderzoek en de wijze waarop dergelijke medische onderzoeken worden gevoerd, dient erop gewezen dat verzoeker de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Aldus stelde de bestreden beslissing terecht vast dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden leeftijd, gezien uit leeftijdsonderzoek blijkt dat verzoeker ouder is dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is. Waar verzoeker nog stelt dat gelet op de leeftijdsvork hij bij aankomst mogelijk 17 jaar oud was stelt de Raad vast dat, zelfs rekening houdende met de in het leeftijdsonderzoek vastgestelde minimumleeftijd, verzoeker minstens twee en half jaar ouder is dan hij aanvankelijke verklaarde, zoals tevens terecht werd vastgesteld in de bestreden beslissing en zeker de meerderjarigheid had bereikt ten tijde van het onderzoek gesteld door de Dienst Voogdij.

Waar verzoeker verder meent dat hij hoe dan ook bijzondere procedurele noden heeft, gezien zijn jonge leeftijd en het feit dat hij traumatische gebeurtenissen heeft meegemaakt, wijst de Raad erop dat verzoeker het bestaan van dergelijke procedurele noden *in concreto* aannemelijk dient te maken, hetgeen evenwel *in casu* niet het geval is. De Raad benadrukt in deze dat van verzoeker kan worden verwacht dat hij van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking verleent bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek en het aan hem is om op precieze wijze de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen, zodat er in voorkomend geval passende steun kan worden voorzien voor zover de verzoeker hier nood aan heeft en voor zover zijn bijzondere procedurele noden afdoende zijn aangetoond (*Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 55*). De Raad wijst er vooreerst op dat verzoeker bij aanvang van de procedure een vragenlijst "*bijzondere procedurele noden*" heeft ingevuld en hierbij "*Neen*" antwoordde op de vraag of er bepaalde elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (Vragenlijst "*bijzondere procedurele noden*" DVZ, stuk 7, p. 2). Verzoeker heeft bij aanvang van het persoonlijk onderhoud evenmin nog elementen bijgebracht aan de commissaris-generaal waaruit kan blijken dat hij bijzondere procedurele noden heeft. Verzoeker meent thans in het verzoekschrift dat hij bijzondere procedurele noden heeft, doch de Raad is van oordeel dat, mede gelet op de vaststelling dat verzoeker als meerderjarige wordt beschouwd, hij niet aantoonde dat hij niet in staat zou zijn geweest om tijdens de procedure te voldoen aan zijn verplichtingen of aanspraak te kunnen maken op zijn rechten. Een verwijzing naar algemeen onderzoek zonder dit te betrekken op de persoonlijke situatie van verzoeker doet geen afbreuk aan het voorgaande.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift nog naar het feit dat hij slachtoffer is geworden van foltering in Libië en de kwetsbaarheid die uit deze feiten voortvloeit. De Raad benadrukt dat verzoeker niet op afdoende wijze heeft aangetoond dat hij omwille van deze elementen bijzondere procedurele noden zou hebben, bij gebrek aan enige objectieve attestering.

De Raad merkt verder op dat nergens uit kan blijken dat verzoekers cognitieve vermogens zijn aangetast in die mate dat hij niet in staat zou zijn om een coherent en consistent relaas naar voor te brengen en te voldoen aan zijn verplichtingen in het kader van de procedure. Noch verzoeker, noch zijn advocaat hebben tijdens het persoonlijk onderhoud enige opmerkingen gemaakt dat verzoekers fysieke of mentale toestand hem zou verhinderen om te voldoen aan zijn verplichtingen in het kader van de procedure. Hoewel van

verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij dit zou vermelden, blijken zulke problemen evenmin uit het verloop van het persoonlijk onderhoud.

2.3. De bestreden beslissing oordeelde op goede gronden dat er geen geloof kon worden gehecht aan de beweerde recente herkomst van verzoeker daar hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over (i) en hij foutieve verklaringen aflegde over Afgoye (ii).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze pertinente vaststellingen door te verwijzen naar zijn profiel en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

Vooreerst merkte de bestreden beslissing terecht op dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde:

“U verklaarde namelijk zowel in Zwitserland als in Duitsland dat u geboren werd in Bulo Burto, waar u tot uw zesde gewoond zou hebben. Vervolgens zou u met uw familie naar een vluchtelingenkamp in Ethiopië verhuisd zijn (Interview Zwitserland, p. 3-5; Interview Duitsland, p. 2-3). Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, verklaart u dat u in Zwitserland en Duitsland niet bij bewustzijn was, dat u niet normaal bij uw hoofd was en niet weet wat u allemaal hebt verteld (CGVS, p. 15) Deze uitleg kan geenszins overtuigen. U was namelijk wel in staat om op 6 juli 2018 dezelfde verklaringen te geven over uw geboorteplaats, leeftijd van vertrek en de plaats waar u naartoe verhuisde als u op 31 januari 2018 deed. U kan dan ook niet aannemelijk maken dat u door mishandeling in Libië uw eigen levensloop volledig zou vergeten zijn. Deze tegenstrijdigheden met uw verklaringen in Zwitserland en Duitsland, brengen dan ook ernstige schade toe aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in Afgoye.

Voorts legt u ook enkele foutieve verklaringen af over Afgoye. Tijdens uw interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u namelijk dat Afgoye in de provincie Middle Shabelle ligt (Verklaring DVZ, punt 5 en 10). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u daarentegen correct dat het in Lower Shabelle ligt. Gevraagd naar de reden van uw foutieve verklaring bij DVZ, ontkent u enkel dat u dit hebt gezegd en stelt u dat de tolk het verkeerd heeft vertaald (CGVS, p. 4). U maakte hiervan echter geen melding wanneer er naar opmerkingen in verband met ditgehoor werd gevraagd (CGVS, p. 2).”

Verzoeker kan zijn tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot Zwitserland en Duitsland allerminst vergoelijken door te stellen dat hij naar slecht advies handelde. Deze vaststellingen ondergraven verzoekers algehele geloofwaardigheid, gezien de medewerkingsplicht van hem vereist dat hij de Europese instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten en deze instanties correct inlicht over de relevante elementen van zijn verzoek om internationale bescherming. Uit verzoekers wijzigende verklaringen met betrekking tot de relevante elementen van zijn verzoek om internationale bescherming kan enkel worden geconcludeerd dat verzoeker de Europese instanties doelbewust tracht te misleiden en aldus geen nood aan internationale bescherming aantoonde. Van een verzoeker om internationale bescherming wordt immers verwacht dat hij zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, herkomst en vluchtmotieven. De Raad merkt op dat het loutere feit dat verzoeker op aanraden van derden bedrieglijke verklaringen aflegde, zijn manier van handelen niet kan verschonen. Verzoeker werd immers aangemaand de waarheid te vertellen. Verzoeker is dan ook zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij aflegt. De Raad is bovendien van oordeel dat van iemand die zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen inherent het vertrouwen in de autoriteiten, waaraan men de bescherming vraagt, verbonden is. Het manifest misleidend karakter van verzoekers initiële verklaringen doet dan ook afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid. Een verwijzing naar diens jeugdige leeftijd kan zijn bedrieglijke verklaringen evenmin verschonen, daar er zelfs van jonge personen een waarheidsgetrouw relaas kan worden verwacht. Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is evenmin dienstig bij gebrek aan precedentwerking.

Verzoeker weerlegt geenszins de motivering in de bestreden beslissing omtrent de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk onderhoud door louter hypothetisch te stellen dat er sprake was van een vertaalprobleem. Verzoeker toont hiermee niet aan dat wat in de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken werd opgenomen niet overeenstemt met wat hij heeft verklaard. Uit het administratief dossier blijkt dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken hem in het Somalisch werd voorgelezen en dat verzoeker vervolgens ondertekende, waardoor hij zich uitdrukkelijk akkoord verklaard heeft met de inhoud ervan. De bestreden beslissing oordeelde dus terecht dat de vastgestelde tegenstrijdigheden afbreuk doen aan verzoekers algemene geloofwaardigheid. Bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud vermeldde verzoeker ook niets van een

verkeerde vertaling aangaande zijn juiste herkomst en stelde bovendien dat hij de tolk goed verstond (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 2).

Verzoeker beweert dat hij niet met de tegenstrijdigheden werd geconfronteerd. De Raad merkt echter op dat uit een eenvoudige lezing van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker wel degelijk werd geconfronteerd met al zijn tegenstrijdige verklaringen, alsook met zijn tegenstrijdige verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4, 15). Het vaststellen van de tegenstrijdigheden is tijdens het persoonlijk onderhoud zelf bovendien niet steeds mogelijk en artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voorziet slechts in de verplichting om de verzoeker met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer die tijdens het persoonlijk onderhoud worden vastgesteld. Het is overigens niet ernstig van verzoeker om te stellen dat hem de kans niet werd geboden om de tegenstrijdigheden te verhelderen. Hij heeft hiertoe de kans middels onderhavig verzoekschrift en de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud die hij ontving ingevolge de toepassing van artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet.

Voorts stelde de bestreden beslissing terecht dat de verklaringen met betrekking tot verzoekers herkomst niet kunnen overtuigen:

“Verder verklaart u ook dat de rivier Shabelle vanuit Ethiopië komt en verder gaat naar Balcad (CGVS, p. 11). In feite ligt Balcad echter stroomopwaarts van Afgoye (<https://reliefweb.int/map/somalia/status-river-breakages-along-juba-and-shabelle-rivers-janfeb-2016>). Dat u Afgoye dermate fout situeert plaatst dan ook verder vraagtekens bij uw voorgehouden verblijf in de stad.

Daarnaast situeert u de wijken van Afgoye verkeerd. Gevraagd wat er aan de andere kant van de brug ligt, stelt u namelijk onder meer dat daar de wijk Hawo Tako ligt (CGVS, p. 12-13). Uit de informatie die aan uw dossier toegevoegd werd, blijkt echter dat Hawo Tako aan dezelfde kant van de rivier ligt als de wijk Dhagahtur, waarin u gewoond zou hebben. Wanneer u met deze vaststelling geconfronteerd wordt, houdt u vol dat Dhagahtur en Hawo Tako gescheiden worden door de brug (CGVS, p. 15). Dat u de wijken van de stad waar u zou zijn opgegroeid niet juist kan situeren ten opzichte van de rivier, schaadt de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Afgoye dan ook verder.

U legt ook weinig overtuigende verklaringen af over de militaire situatie in Afgoye. Gevraagd naar de machthebbers ten tijde van uw vertrek, geeft u de naam Ibrahim Aden Ali, die tot de regering behoort. Gevraagd sinds wanneer de regering dan aan de macht was, stelt u echter dit niet te weten en dat het laatste wat u herinnert was dat Al-Shabaab aan de macht was. Nogmaals gevraagd wie er aan de macht was ten tijde van uw vertrek, stelt u dat ze aan het vechten waren met de regering en dat de tweede persoon aan de macht Mohamed Nur Sidi was (CGVS, p. 12). U legt aldus redelijk vage verklaringen af over de machtsituatie in Afgoye. Nochtans blijkt uit de informatie die aan uw dossier toegevoegd werd (<https://theglobalobservatory.org/2017/03/al-shabaab-amisom-extremism-afgoye/>, <https://amisom-au.org/2021/03/amisom-hands-over-afgoye-military-base-to-somali-national-army/>) dat de overheid sinds 2012 de macht heeft over Afgoye. Er vonden weliswaar sporadisch aanvallen van Al-Shabaab plaats, maar de controle werd uitgeoefend door de overheidstroepen. Dat u zich zou herinneren dat voor uw vertrek Al-Shabaab aan de macht was, plaatst de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Afgoye dan ook verder op losse schroeven. Wanneer u met deze vaststellingen wordt geconfronteerd, stelt u dat Al-Shabaab er altijd aanwezig is, vraagt u zich af wanneer je kan zeggen dat alles veilig is en de regering het onder controle heeft en beantwoordt u uw eigen vraag, namelijk als er geen enkel lid van Al-Shabaab meer is in Afgoye (CGVS, p; 15). Los van uw erg smalle interpretatie van controle, kan u hiermee niet verklaren waarom u dan vertelde dat u herinnerde dat AlShabaab aan de macht was. Uw uitleg kan dan ook niet overtuigen. Dat u over de militaire situatie in Afgoye vage en tegenstrijdige verklaringen aflegt, schaadt de geloofwaardigheid van uw verblijf aldaar dan ook verder.”

Waar verzoeker erop lijkt te wijzen dat hem tijdens het persoonlijk onderhoud moeilijkere vragen werden gesteld als volwassene en de bewijslast voor de beoordeling van zijn verklaringen hoger ligt, benadrukt de Raad andermaal dat hij ten tijde van het persoonlijk onderhoud reeds meerderjarig was.

De Raad merkt bovendien op dat de kennis die van verzoeker wordt verwacht aangaande zijn regio van herkomst betrekking heeft op elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele en visuele leefwereld, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker, zelfs rekening houdende met zijn jonge leeftijd ten tijde van zijn vermeende vertrek uit Somalië, zijn bekendheid hiermee kan aantonen.

Verzoeker toont met de loutere verwijzing naar zijn jonge leeftijd en kwetsbaar profiel niet aan dat dergelijke kennis niet van hem kan worden verwacht. De Raad benadrukt in dit verband andermaal dat uit het door verzoeker neergelegde mail van zijn psycholoog niet blijkt dat zijn cognitieve vermogens zijn aangetast in die mate dat hij niet in staat zou zijn om een coherent en consistent relaas naar voor te brengen of te antwoorden op vragen inzake eenvoudig, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn regio en land van herkomst, noch kan dit blijken uit de notities van het persoonlijk onderhoud. Een verwijzing naar algemeen onderzoek zonder dit persoonlijk te verbinden aan de situatie van verzoeker is hierbij niet dienstig.

Het loutere feit dat verzoeker niet werd geconfronteerd met bepaalde elementen, betekent daarenboven niet dat de bestreden beslissing niet op deze elementen zou mogen worden gebaseerd.

De Raad merkt op dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing aangaande zijn herkomst in wezen ongemoed laat.

Voorts merkte de bestreden beslissing ook terecht op dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegde met betrekking tot zijn beweerde clan:

“Wat betreft uw verklaring dat u als lid van een minderheidsclan gediscrimineerd werd in Somalië, moet worden opgemerkt dat u in Zwitserland en Duitsland verklaarde tot de Madhiban, een andere minderheidsclan, te behoren (Interview Zwitserland, p. 8; Interview Duitsland, p. 2). Ook uw subclan verschilt ten opzichte van uw verklaringen in het buitenland. U stelt namelijk in deze landen dat u tot de Maxamed Barre behoort (Interview Zwitserland, p. 3 ; Interview Duitsland, p. 2), waar u in België verklaarde tot de Alamagan te behoren (Verklaring DVZ, punt 6d). Voorts is het ook erg opmerkelijk dat u zichzelf als Boon voorstelt (CGVS, p. 6). Zoals uit de aan uw dossier toegevoegde informatie blijkt is ‘Boon’ namelijk een pejoratieve benaming die meerderheidsclans gebruiken om minderheidsgroepen in het algemeen mee aan te duiden. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw clanaffiliatie.”

Verzoeker kan de op landeninformatie gebaseerde vaststelling omtrent de ‘boon’-benaming niet weerleggen door simpelweg te ontkennen dat het geen pejoratieve term is zonder zelf enige concrete informatie aan te voeren. Door te stellen dat de bestreden beslissing zich enkel op de term ‘boon’ zou baseren om zijn clanaffiliatie als ongeloofwaardig te bestempelen gaat verzoeker bovendien voorbij aan de meerdere vastgestelde tegenstrijdige verklaringen van verzoeker, die op zich geheel afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van verzoeker.

Verzoeker kan wederom geen afbreuk doen aan de bovenstaande vaststelling door te wijzen op diens jeugdigheid en beperkte scholing. De Raad merkt hierbij op dat de clanaffiliatie van verzoeker behoort tot de kern van zijn identiteit zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker hierover consistente en juiste verklaringen zou afleggen, *quod non*.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers herkomst en bijgevolg evenmin aan zijn beweerde problematiek, zodat hij zich niet dienstig kan beroepen op voormeld artikel. Immers, de bestreden beslissing heeft verzoekers voorgehouden vervolging, zijn beweerde ondergane ernstige schade of de ingeroepen bedreigingen terecht als ongeloofwaardig van de hand gewezen, waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij

toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. De door verzoeker aangehaalde informatie werpt hier geen ander licht op.

Verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Somalië is dan ook niet relevant, gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Afgoye in het district Afgoye in de provincie Lower Shabelle in Somalië niet aannemelijk maakt.

Hierdoor maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Somalië en Mogadishu is bijgevolg niet dienstig.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP